

Коли дитина впевнена в любові оточуючих, вона стає більш слухняною, допитливою. З цієї впевненості малюк бере сили, щоб протистояти труднощам, з якими зустрічається. Дитина зуміє реалізувати свої здібності лише за умови, якщо дорослі регулярно наповнюють цією впевненістю її серце. Як цього досягти? Звичайно, любов'ю. Проявляти любов так, щоб цей прояв був зрозуміти для дитини, знайти для неї індивідуальний, особливий спосіб вираження почуттів.

Батьківська любов повинна бути безумовною, адже справжня любов умов не виставляє.

Безумовна любов – це найвища форма любові. Адже ми любимо дитину просимо за те, що вона є, незалежно від того, як вона себе поводить.

Звичайно, ми повинні навчати і виховувати дитину.

Але спочатку необхідно наповнити серце дитини впевненістю у нашій безумовній любові і робити це треба регулярно, щоб ця впевненість не випаровувалась тоді у дитини не виникає страху, провини, вона буде відчувати, що потрібна. Безумовну любов ніщо не може похитнути. Ми любимо дитину, навіть якщо вона некрасива і зірок з неба не дістає. Ми любимо її, якщо вона не виправдовує наших надій. І найважче ми любимо її, щоб вона не зробила. Це не означає, що будь-який вчинок ми виправдовуємо. Це означає, що ми любимо дитину, навіть, якщо її поведінка не найкраща.

Спілкуючись з дітьми, необхідно частіше нагадувати собі:

1. перед нами діти
2. вони поводять себе як діти
3. буває, що їхня поведінка діє нам на нерви
4. якщо ми виконуємо свої батьківські обов'язки і любимо дітей, незважаючи на їх витівки, вони, подорослішавши, виправляються
5. якщо вони повинні догодити мені, щоб заслужити любов, моя любов умовна, діти її не відчують. Тоді вони гублять впевненість у собі й не здатні правильно оцінювати власні вчинки, а значить, не можуть контролювати їх, поводитись більш зріло.
6. якщо перш, ніж заслужити любов, вони повинні стати такими, якими ми хочемо їх бачити, вони стануть невпевненими в собі: «скільки не намагайся – вимоги надто високі.» а в результаті – впевненість, тривожність, занижена самооцінка та озлобленість.
7. якщо ми любимо їх, дивлячись ні на що, вони завжди зможуть контролювати свою поведінку й не піддаватися тривозі.